

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

styczeń 2014

103

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie* – Kraków 22.06.1983) „Kościół bowiem, jak to przypomniał Sobór Watykański II, ma stale przypominać wszystkim powołanie do świętości - i ma też do tej świętości prowadzić swoich synów i córki. Gdy świętość ta zostaje w sposób uroczysty stwierdzona - na drodze beatyfikacji, a zwłaszcza kanonizacji - Kościół raduje się szczególną radością. Jest to poniekąd największa radość, jakiej może doznać w swej ziemskiej wędrówce”.

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

ŚWIĘTOŚĆ: RADOŚĆ I POWOŁANIE

PROWADZĄCY: Pierwsze spotkanie w nowym roku kalendarzowym, w którym czeka nas radość kanonizacji bł. Jana Pawła II, chcemy poświęcić powołaniu do świętości. To temat obecny od początku w nauczaniu Ojca Świętego i bardzo drogi jego sercu. Papież, który mówił, że kanonizacja jest „szczególną radością Kościoła”, dziś sam jest powodem tej właśnie radości. A dla nas taka radość stanowi wezwanie, by nie tylko słuchać, ale też być posłusznym Kościołowi, który „ma do tej świętości prowadzić swoich synów i córki”. Powierzmy naszą refleksję i modlitwę Matce Bożej, Świętej Bożej Rodzicielce, dzieląc z Nią radość Bożego Narodzenia i radość rodzenia się w Kościele nowych świętych.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i dziesiątek różańca - tajemnica Bożego Narodzenia. Śpiewają kolędę.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Jana: „Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który uprawia. Każdą latorośl, która we Mnie nie przynosi owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfity. (...) Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami. Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Wytrwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna”. (J 15, 1-2.5.8-11)

PROWADZĄCY: Teksty Ojca Świętego poprowadzą nas od spojrzenia wiary, która w świętości widzi podobieństwo do Jezusa, Syna Bożego, do takiego spojrzenia wiary, które wzywa do konkretnych czynów, zgodnych z prawdą o tym podobieństwie. Bł. Jan Paweł II przypomina, że świętość jest powołaniem każdego człowieka. Wzywa do trudu miłości, ale też obiecuje wspaniałe owoce. Świętość rodzi radość, pełną radość: radość daru i radość owocu.

LEKTOR: Ze słowa do wiernych (Tarnów, 10 czerwca 1987 – *nagranie*): „A gdy tak patrzę i myślę o tym, co się ma dokonać za chwilę, o tej beatyfikacji polskiej dziewczyny, córki polskiego ludu, to mi przychodzi na myśl słowo Pana Jezusa o krzewie winnym i latoroślach. No tak, to tutaj w nas wszystkich i przez nas wszystkich jest On, Syn Ojca Przedwiecznego, który stał się jednym z nas, jak krzew winny, żebyśmy mogli z niego wyrastać, jak latorośle, wszyscy, i żeby Ojciec, który ten krzew winny uprawia, który uprawia swoją winnicę, nie musiał żadnej odcinać i odrzucić, żeby wszyscy mogli wyrosnąć w jedności tego krzewu razem z Chrystusem, tak jak wyrosła ta służebnica Boża, Karolina. Wspaniała latorośl tego ludu na tarnowskiej ziemi, wspaniała latorośl tego krzewu winnego, którym jest Jezus Chrystus. Więc przyszedłem się napatrzeć wam wszystkim, latoroślom, ile was jest, jaki to potężny krzew, skoro ma tyle latorośli. Żaden krzew w naturze, żadne najwspanialsze drzewo nie może się pochwalić tylu gałęziami, tylu latoroślami, tylu owocami. Więc widzicie moi drodzy, że trzeba się napatrzeć, trzeba zobaczyć poprzez to wszystko, co widzą oczy ciała i co widzą oczy serca, trzeba zobaczyć jeszcze to, co widzi wzrok wiary. Ja was tu wszystkich widzę wzrokiem wiary i widzę w was wszystkich Tego, który jest szczepem winnym, widzę Chrystusa, który w was żyje, który w was chce żyć, który chce, ażeby wszyscy z Niego życie mieli, żeby nikt nie był oddzielony. Czy to jest życie, gdyby wszystko kończyło się ze śmiercią i z grobem? Koniec człowieka? W Nim jest życie wieczne. On chce tego życia wiecznego dla nas wszystkich, dla każdego chce zbawienia, chce świętości. Ludu Boży, ludu powołany w Chrystusie do świętości, przychodzę tutaj, ażeby wraz z tobą świętować świętość twojej córki. To jest moja wielka radość. Dziękuję wam, że się mogłem na was napatrzeć”.

WSZYSKY: Chwila ciszy lub śpiew kołędy.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. beatyfikacyjnej o. Rafała Kalinowskiego i Brata Alberta Adama Chmielowskiego (Kraków 22 czerwca 1983 – *nagranie*): „Mówi Pan Jezus: «Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowalem. Wytrwajcie w miłości mojej». Oto dwaj uczniowie Boskiego Mistrza, którzy w pełni odkryli na drogach swego ziemskiego pielgrzymowania miłość Chrystusa - i którzy w tej miłości wytrwali! Świętość bowiem polega na miłości. Opiera się na przykazaniu miłości. Mówi Chrystus: «To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem». I mówi jeszcze: «Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak

jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości». Świętość jest więc szczególnym podobieństwem do Chrystusa. Jest podobieństwem przez miłość. Poprzez miłość trwamy w Chrystusie, tak jak On sam poprzez miłość trwa w Ojcu. Świętość jest podobieństwem do Chrystusa, które sięga tajemnicy Jego jedności z Ojcem w Duchu Świętym: Jego jedności z Ojcem przez miłość. Miłość jest pierwszą i odwieczną treścią przykazania, które pochodzi od Ojca. Chrystus mówi, że On sam «zachowuje» to przykazanie. On też daje nam to przykazanie, w którym zawiera się cała istotna treść naszego podobieństwa do Boga w Chrystusie”.

WSZYSCY: Chwila ciszy lub śpiew kolędy.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. kanonizacyjnej bł. Kingi: (Stary Sącz 16 czerwca 1999 – *nagranie*): „Gdy dziś pytamy, jak uczyć się świętości i jak ją realizować, św. Kinga zdaje się odpowiadać: trzeba troszczyć się o sprawy Pana na tym świecie. Ona daje świadectwo, że wypełnianie tego zadania polega na nieustannym staraniu o zachowanie harmonii pomiędzy wyznawaną wiarą a własnym życiem. Dzisiejszy świat potrzebuje świętości chrześcijan, którzy w zwyczajnych warunkach życia rodzinnego i zawodowego podejmują swoje codzienne obowiązki; którzy pragnąc spełniać wolę Stwórcy i na co dzień służyć ludziom, dają odpowiedź na Jego przedwieczną miłość. Dotyczy to również takich dziedzin życia, jak polityka, działalność gospodarcza, społeczna i prawodawcza (por. *Christifideles laici*, 42). Niech i tu nie braknie ducha służby, uczciwości, prawdy, troski o dobro wspólne nawet za cenę wielkodusznej rezygnacji ze swego, na wzór świętej księżnej tych ziem! Niech i w tych dziedzinach nie zabraknie pragnienia świętości, którą zdobywa się przez kompetentne, służebne działanie w duchu miłości Boga i bliźniego”.

WSZYSCY: Chwila ciszy lub śpiew kolędy.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Legnica 2 czerwca 1997 – *nagranie*): „U schyłku tego wieku potrzeba «wielkiego czynu i wielkiego dzieła», o którym pisał kiedyś Stanisław Wyspiański (*Przy wielkim czynie i przy wielkim dziele*), aby cywilizację, w której żyjemy, przepoić duchem sprawiedliwości i miłości. Trzeba «wielkiego czynu i wielkiego dzieła», aby współczesna kultura otworzyła się szeroko na świętość, pielęgnowała ludzką godność, uczyła obcowania z pięknem. Budujmy na Ewangelii, abyśmy, wraz z kolejnymi pokoleniami Polaków żyjącymi w wolnej i zasobnej Ojczyźnie, mogli wraz z Psalmistą dziękować: «Każdego dnia będę Ciebie [Panie] błogosławił / i na wieki wysławiał Twe Imię”.

WSZYSCY: Chwila ciszy lub śpiew kolędy.

LEKTOR: Z przemówienia do młodzieży (Jasna Góra 15 sierpnia 1991 – *nagranie*): „Drogie dziewczęta i chłopcy, oto zadanie, jakie wam zostawia Matka Boża: wzrastajcie jako osoby, rozwijajcie talenty właściwe dla ciała i dla duszy, wzrastajcie jako chrześcijanie w dążeniu do świętości; wzrastajcie jako świadkowie Chrystusa, który jest «światłością świata». Maryja wskazuje wam

również drogę tego rozwoju: drogę, którą jest Chrystus. Jest to droga stroma, droga wąska i trudna. Dla tego jednak, kto pragnie iść nią dalej według wskazań Ewangelii, jest to droga, która prowadzi do prawdziwej radości. Drodzy młodzi przyjaciele, «otrzymaliście ducha przybrania za synów». Nie zmarnujcie tego wspaniałego dziedzictwa!».

WSZYSCY: Chwila ciszy lub śpiew kolędy.

JAN PAWEŁ II - ORĘDOWNIK U BOGA

PROWADZĄCY: Bł. Jan Paweł II jest świadkiem świętości - świadkiem takiej radości, która rodzi się w sercu człowieka zdecydowanego iść drogą Ewangelii, nawet gdy ta droga wydaje się wąska i stroma. Prośmy go wezwaniami *Litanii*, by chrześcijanie odważnie szli za Jezusem, dokądkolwiek On idzie.

Litania do bł. Jana Pawła II.

PROWADZĄCY: Świętość jest cechą człowieka *nowego*, poprzez którego Duch Święty odnawia oblicze ziemi. Pełni bożonarodzeniowej radości wzywajmy Ducha Świętego, by czynił nas nowymi, świętymi ludźmi.

WSZYSCY: Śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi*. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- „Świętość jest szczególnym podobieństwem do Chrystusa”. Duchu Święty, odnawiaj i umacniaj piękno podobieństwa do Chrystusa w każdym kapłanie.
- Świętość „jest podobieństwem do Chrystusa przez miłość”. Duchu Święty, odnawiaj i umacniaj piękno Twojej miłości w każdej rodzinie.
- Świętość każe „troszczyć się o sprawy Pana na tym świecie”. Duchu Święty, odnawiaj i umacniaj piękno trudu podejmowanego dla dobra innych ludzi.
- „Dzisiejszy świat potrzebuje świętości chrześcijan, którzy w zwyczajnych warunkach życia rodzinnego i zawodowego podejmują swoje codzienne obowiązki”. Duchu Święty, odnawiaj i umacniaj piękno naszej codzienności.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz” i śpiewają kolędę.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi błogosławionego Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew kolędy.

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji:

Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl